

IN GRIJS NOG RECHTOP

Poëtisch dagboek in het
licht van mijn 'Muze'

VERHALENDE GEVOELSIMPRESSIES

IN DICHTVORM

Kees Leeuwerink

© 2022 lettervogel

lettervogel@gmail.com

ISBN: 978-94-6247-289-1

INHOUD MET (ESSENTIE):

- 05 Inleidend
- 09 Het Besef (Levensfase)
- 21 Alleen (Levensfase)
- 23 Mijzelf vergeten wil (Ontoereikende)
- 23 Waar verwijzen zij naar (Ontoereikende)
- 25 Mij kussen zal (Verbintenis)
- 28 Verschijning der schone momenten (Ontoereikende)
- 30 Samenhang (Vertrouwen)
- 33 Hen met in zich het kind (liefde)
- 35 Bladeren (Levensfase)
- 37 Zij mij wakker houdt (Vergankelijkheid)
- 41 Ik heb de liefde lief (Verbintenis)
- 42 Het is de ontroering (Weemoed)
- 43 De vergelijking van krachten (Expressie)
- 44 Verhaaltje (Expressie)
- 46 Wachten, Verwijzingen (Liefde)
- 48 Heb haar van alles laten zien (Verbintenis)
- 50 Mijn liefdes (Liefde)
- 51 De mooie weemoed (Weemoed)
- 52 Een plek (Levensfase)
- 55 Ruimen (Relativeren)
- 57 Depressie (Verwachting)
- 60 Vreemde aandoening van optimisme (Verwachting)
- 63 In milde troost (Vertrouwen)
- 64 She was with me (Verbintenis)
- 66 De verhaaltjes (Liefde)
- 70 Geen woorden (Ontoereikende)
- 72 Woordloos beweegt er een verhaal (Ontoereikend)

78 Intermezzo (Levensfase)
84 Vertrouwen (Vertrouwen)
85 Poëzie zie (Ontoereikend)
85 Dat ik beteken (Liefde)
86 Een dag in te gaan (Verwachting)
89 Montelbaan toren (Levensfase)
95 God is een vrouw (Liefde)
98 De Stad (Levensfase)
100 Groen (Vertrouwen)
102 Ooit zei een zij mij (Levensfase)

109 Bezoek aan mijn Muze (Verbintenis)
137 Niet vervulde schoonheid (Weemoed)
140 Amsterdam Video-telefoon (Verbintenis)

000 Het vlindertje:

Later, in een park fladdert een turquoise vlindertje naar mij toe. Beweeglijk en kwetsbaar 'like you'. Jij bent nu hier, zichtbaar in wat jouw karakter mij aanreikt. Ik kan het niet loslaten, ik heb het vastgehouden, de schoonheid van jouw karakter.

INLEIDEND:

En toen hij wakker werd, wist hij het weer:

"Ben nu wat ik ooit was. Een gelukkige dromer.
Ontdekkend een niet te verloochenen gemoed dat zich
aanbiedt om mens te kunnen zijn?"

Het onzegbare achter de woorden:

"Dat je speelt Met je mond, je tong, je lippen

Jij, met die mooie grote bruine ogen"

(Om het onzegbare bij het voorlezen van het gedicht op
te roepen zijn er spaties als aanduiding van essentiële
stiltes, in het gedicht aan gegeven.)

Ik, wat moet ik, wat wil ik, wat ben ik? Ik heb niks te
moeten, nooit meer!

En niet stikken in de mooie momenten van mijn leven.
Maar ze rondbazuinen, zodat ze geboren zullen worden.
Zodat ze zijn uitgebroken Zacht en heet

Te pressen Jouw lippen

De poëtische zinnen, de mooie zinnen waartussen de aanduidingen van het onzegbare.

Het gaat over mijn strijd, over de sfeer van het verlangen, over het licht. Het leven tot nu aan toe. Een oude man die blij kan worden:

"On my age, from you. From you"

Zucht, nogmaals, ik zal het rond bazuinen, rond pianoën, met 'the blues':

"Met het verhaal over jou en mij

Over wat leven is, want

Want 't Is Omdat ik er ben

Als die man In dat grijze haar

Nog rechtop Opkijkend, die blauwe ogen

Nog vol van zich tonende verwachting

Ik heb het zelf ontdekt"

Oogie Denkertje

Het te vertellen in dichterlijke verhaaltjes. Blijkbaar van belang vindt om te vertellen. Aan U en aan mijzelf. Om de mooie omarmingen niet te vergeten.

Mijn vriendinnetje van vroeger:

Om te voorkomen dat ik je nooit meer zie

Wegens de herinnering aan de mooie tijden, wij samen

Jong en speels in onze mooie dingen waren

Jij liep zo rechtop

Tikte onverwacht op mijn raam

Hoe is het nu?

Zodat ik weet hoe ik verder kan

Zonder mijzelf te verliezen

Nu luister ik alleen nog naar mijn hart

Die weet heeft van de mooie momenten, wij samen

Het niet te vergeten leven Vast te leggen maar

Maar ik zal het vergeten En niet weten

Nooit meer weten Dat ik het was vergeten"

Ja ja. Tegenover alles en de mensen waar ik van houden kan. En zij is erbij, mijn 'Muze'. Die niet oud wil worden. De eerste tijd van haar leven niet vergeten wil. Met alle moeilijkheden van dien, die ze wel vergeten wil.

Maar: "Ik haar eraan herinner

Dat het ook mooi was

Onze grapjes Ons schreeuwen

Schreeuwend schatje

Je bent poëtisch verwoord

En voor de rest, laat het voort gaan

Anders word ik zo gespannen.

Het zal eruit, hè Zal worden gebaard

En dan is het er Opeens

En het boek over het dagelijkse voor mijzelf houden zal.

En het voorgaande:

Baren zal

Samen met haar In the mountains

En fluister haar toe Fluister het leven toe:

"Lief leven Mijn niet te verloochenen gemoed

Zich aan U ontboezemen wil.

Dat ik U kus"

(Omdat dit geschrift werkt als een poëtisch dagboek, duid ik gedateerde perioden aan in verhalende gevoelsimpressies in dichtvorm, met beschouwelijke toevoegingen.)

07/2020: HET BESEF

(Beeld van mijn huidige levensfase)

Ja ja maar ach ja

Ga nu maar maar?

Het besef weet je?

Besef van de aanwezigheid

Dat je er niet achter komt

Dat je het steeds weer

Onder woorden wilt brengen

Die behoefte er steeds mee bezig te zijn

Ja ja ja

Dat gevoelsbesef van haar

Als zij gekke bekken trekt

En er zo gemeend om lachen kan van

Dat zij het leven dus

Dat zij dit zo voelt dat dit gek is leuk is

Het gevoel een besef is waardoor je er vanzelf om

lacht lachlust is

Een dieper gevoel van iets
Het is geen weemoed
Maar weemoed kan wel het gevolg zijn

Van het besef van de betrekkelijkheid der dingen
Door vervreemdende tegenstellingen
Dat je het niet in woorden kan vatten
Er alleen maar om lachen kan
Of huilen opeens
Het allemaal niet te verklaren, te definiëren,
Te begrijpen is
Alleen begrijpen als een voelen dat het mooi is

"Dat dit gebeurt weet je die mooie uitingen"
Uitingen als pogingen als vormen van besef
De behoefte om het leven te pakken
En dat kan dus niet (zei mijn dochter ooit)
Je kan het niet pakken
Dat zijn de wetten, zei ze
Je kan het alleen maar be-leven

Be-doen wat is be- en wat er achteraan komt?

Misschien is be- een correctie

Tot wat erop volgt

Dat het dus wil zeggen dat de werkelijke betekenis van
wat erop volgt ervoor staat

Dat je die niet kan verklaren

Niet onder woorden brengen kan

Alleen maar kan in-voelen

De beweging waar be- naar iets, corrigeert

Dat dat gevoel alleen tot uitdrukking komt in lachen,
huilen en andere emoties

En de weemoed is het voelende besef dat het
onbereikbaar is

Onbereikbaarheid

Om het verstandelijk te be-grijpen

Dat dat niet mogelijk is, hè

Dat het dát uitdrukt

Dat het werkelijke zijn ervan, niet via het woord tot
ons komen kan